

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Χ. Ἐ.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΔΙΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἐπιμέλεια
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος

ΒΕΡΟΙΑ 2011

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Χ. Ἐ.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΔΙΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἐπιμέλεια
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος

ΒΕΡΟΙΑ 2011

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΔΙΝΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Χ. Ἐ.

Ἐπιμέλεια
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος

ΒΕΡΟΙΑ 2011

Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος

28^{ης} Οκτωβρίου 8, 59 100 Βέροια

τηλ. 23310 27340, κιν. 6942 083 615

e-mail: vasmav85@yahoo.gr

Τῷ μουσικολογιωτάτῳ διδασκάλῳ μου
κυρίῳ Ἰορδάνῃ Κουτσιμανῇ ἀφιεροῦται τὸ παρόν,
σεβασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς ἔνεκα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Κωνσταντῖνος Πρίγγος στὸν πρόλογο τῆς Α΄ ἐκδοσης τῆς *Μουσικῆς Κυψέλης* (Κων/πολη 1952) μεταξὺ ἄλλων προαναγγέλει καὶ τὴν ἐκδοση *Τριωδίου* ποὺ θὰ περιλαμβάνει μέλη καὶ μαθήματα τῆς περιόδου αὐτῆς, κατὰ τὸ ὕφος καὶ τὴν ἐκτέλεση τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Δυστυχῶς ὅμως αὐτὸς ὁ εὐγενὴς πόθος τοῦ μακαριστοῦ Πρίγγου δὲν πραγματοποιήθηκε, διότι τὸν πρόλαβε ὁ θάνατος, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1964.

Ἀπὸ τίς γνωστὲς σὲ ὅλους μας ιδιωτικὲς ἠχογραφήσεις ποὺ πραγματοποιοῦνταν κατὰ τίς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπισκέψεις τοῦ Ἀρχοντα, ἀντιλαμβανόμαστε πόσο σεμνὰ καὶ μεγαλόπρεπα ἐκτελοῦσε τὰ διάφορα μέλη τοῦ Τριωδίου καὶ ἰδιαίτερος ὁρισμένα ἀπὸ τὰ δοξαστικὰ τῶν Αἰνῶν τῶν Κυριακῶν, στὰ ὁποῖα τολμῶ νὰ πῶ πῶς ἔτρεφε ἰδιαίτερη ἀδυναμία. Γί' αὐτὸν λοιπὸν τὸ λόγο προχώρησα στὴν παροῦσα ἐργασία, ἡ ὁποία φυσικὰ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ ἐκδοθεῖ, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μου στὰ ἀναλόγια τους.

Γιὰ τὰ κείμενα ποὺ παρουσιάζονται χρησιμοποίησα τίς ἐξῆς πηγές: α) τίς ἀπομαγνητοφωνήσεις τῶν ἠχογραφήσεων ὁρισμένων δοξαστικῶν, τὰ ὁποῖα ἐρμηνεύει ὁ ἀείμνηστος, β) τίς καταγραφές ὁρισμένων δοξαστικῶν, ὡς «μέλη Κ. Πρίγγου», ποὺ συμπεριλαμβάνονται στὸ *Τριῶδιο* ποὺ ἐξέδωσε ὁ Β. Νικολαΐδης (Κων/πολη 1977), καὶ γ) ἓνα χειρόγραφο ὅπου συμπεριλαμβάνονται, μεταξὺ ἄλλων, ὅλα τὰ δοξαστικὰ τῶν Αἰνῶν τῶν Κυριακῶν, μὲ τὴν ἀναφορὰ ὅτι εἶναι μέλη τοῦ μακαριστοῦ. Τὸ χειρόγραφο ὑπογράφει ὁ Παῦλος Κανλῆς ἐκ Θεσσαλονίκης, ὡς ὁ ἀντιγράφων τὰ κείμενα αὐτά (μὲ χρονολογίες ἀντιγραφῆς 1954-1966). Ἐπίσης συμβουλευτήκα τὸ *Τριῶδιο* τοῦ Χαριλάου Ταλιαδώρου (Θεσ/νίκη 1991), ὁ ὁποῖος στὸν πρόλόγὸ του ἀναφέρει πῶς τὰ δοξαστικὰ τῶν Αἰνῶν τῶν Κυριακῶν εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν μακαριστὸ δάσκαλό του Κ. Πρίγγο. Τέλος, σημαντικὴ ἦταν ἡ βοήθεια ποὺ ἔλαβα ἀπὸ τὸν Α' τόμο τῆς *Μουσικῆς Κυψέλης* τοῦ Πρίγγου, ποὺ ἐπανεκδίδει ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία μὲ ἐπιμέλεια τοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου (Ἀθήνα 2007).

Ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφία προσπάθησα κατὰ τὸ δυνατόν καὶ στὸ μεγαλύτερο μέρος νὰ ἀκολουθήσω αὐτὴ τῶν βιβλίων ποὺ ἐκδίδει ὁ Πρίγγος (καὶ κυρίως τῆς *Μουσικῆς Κυψέλης*). Τὸ κείμενο ἀπαλλάχθηκε

ἀπὸ τὰ τυχόντα ὀρθογραφικὰ λάθη, ἐνῶ προστέθηκαν σ' αὐτὸ τὰ κατάλληλα ἰσοκρατήματα καὶ ἐνδεικτικὰ σημεῖα ἀναπνοῆς. Ἐπίσης στὸ τέλος τῆς ἐργασίας συμπεριέλαβα καὶ τὰ «Δόξα Πατρί...» στοὺς ἤχους τῶν δοξαστικῶν, κατ' ἐκτέλεσιν Κ. Πρίγγου.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἀξιότιμους συνεργάτες καὶ ἀγαπητοὺς φίλους μου, διότι χωρὶς τὴ βοήθειά τους ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ὀλοκληρωθεῖ. Πρῶτα-πρῶτα τοὺς κ. Νικόλαο Γιάννου καὶ κ. Ἰωάννη Θανάσου, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβαν τὴ διόρθωση τῶν μουσικῶν κειμένων καὶ τῶν δοκιμίων ἀντίστοιχα. Ἀλλὰ καὶ τοὺς κ. Βασίλειο Κιαμηλίδη καὶ κ. Ἐμμανουήλ Ξυνάδα γιὰ τὶς πολýτιμες συμβουλές τους στὰ τεχνικὰ θέματα.

Δεδομένου λοιπὸν τοῦ γεγονότος, ὅτι τὰ κείμενα αὐτὰ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴ γραφίδα τοῦ μακαριστοῦ Πρίγγου, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ συλλογὴ καὶ συρραφὴ θέσεων ποὺ σίγουρα ἔψαλε, ζητῶ τὴν εὐμενὴ κρίση τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, καθὼς καὶ κάθε φιλόμουσου.

Βέροια, Ὀκτώβριος τοῦ 2011

Βασίλειος Μαυράγκανος
Θεολόγος

Κωνσταντῖνος Πρίγγος

Ἀρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Χ. Ἐ.

Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Γεωργίου Τσέτση σὲ ἐκδήλωση μὲ τίτλο «*Μνήμη Πρωτοψαλτῶν Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ*» ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Λευκωσία στὶς 10 Δεκεμβρίου 2008.

''...Ὁ Πρίγγος γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 1892. Τὰ πρῶτα μουσικὰ γράμματα τὰ διδάχθηκε σὲ νεαρὰ ἡλικία ἀπὸ τὸν Εὐστράτιο Παπαδόπουλο τὸν Βυζάντιο, μαθητὴ τοῦ Γεωργίου Ραιδεστινοῦ, καὶ στὴν συνέχεια φοίτησε στὴν Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Σχολή, μὲ «δάσκαλο» τὸν Ἰάκωβο Ναυπλιώτη, δίπλα στὸν ὁποῖο τελειοποιήθηκε τόσο στὴν θεωρία, ὅσο καὶ στὴν ὀρθογραφία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς¹.

Ἀπὸ τὸ 1908-1938 ἦταν, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν προκάτοχό του Ναυπλιώτη, ἓνα εἶδος «περιπλανώμενου ἐκκλησιαστικοῦ τροβαδούρου»! Τὸν συναντοῦμε ἀρχικὰ στὴν Πόλη, ὅπου μέχρι τὸ 1925 διετέλεσε Δομέστιχος ἢ Ψάλτης σὲ πολλοὺς Ναοὺς τῆς Βασιλεύουσας, καὶ σ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ ὡς Β' Δομέστιχος, (1911-1913) τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία Πρωτοψάλτης ἦταν ὁ Ἰάκωβος Ναυπλιώτης καὶ Λαμπαδάριος ὁ Κωνσταντῖνος Κλάββας. Στὴν συνέχεια, τὸν βλέπουμε νὰ ἀσκεῖ τὴν ψαλτικὴ τέχνη στὸν ἐλλαδικὸ χῶρο ἐπὶ μιά ὀκταετία. Πρῶτα στὴν Τήνο καὶ τὴν Καβάλα, ἀκολουθῶν δέ, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, στὴν Θεσσαλονίκη, συγκεκριμένα, στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Παναγίας Ἀχειροποιήτου καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅπου ἀφῆκε ἐποχὴ. Παρενθετικὰ μπορεῖ νὰ λεχθεῖ ὅτι ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ μέχρι σήμερα προσήλωση μεγάλης μερίδας τῶν Θεσσαλονικέων ψαλτῶν στὸ Κωνσταντινουπολίτικο ὕφος τοῦ ψάλλειν.

Ὁ Πρίγγος ἐπανῆλθε στὴν Πόλη τὸ 1933, καὶ ἀφοῦ διετέλεσε, γιὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα, Πρωτοψάλτης τριῶν περιώνυμων Ναῶν τῆς Ρωμιοσύνης, τουτέστι τῆς Ἀγίας Τριάδος Σταυροδρομίου, τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῶν Χίων στὰ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ταταούλων, προσελήφθη ὡς Λαμπαδάριος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τὸ Φεβρουάριο

¹ Βλ. βιογραφικὰ στοιχεῖα, παρατιθέμενα ἀπὸ τὸν Σταμάτη Παπαμανωλάκη στό: «Οἱ Ψάλτες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», σελ. 53-75

του 1938. Καθώς προελέχθη, στον διορισμό του αυτό συνετέλεσε μεγάλως ο Ναυπλιώτης, ο οποίος γνώριζε τον Πρίγγο εκ του σύγγενους, ήδη από την εποχή της θητείας του ως Β' Δομεστίχου στο Πατριαρχείο, αλλά και από την φοίτησή του στην εν Φαναρίω Πατριαρχική Μουσική Σχολή. Και τὸν ἤθελε ἀπέναντί του στο στασίδι τοῦ Λαμπαδαρίου ὁ Ναυπλιώτης, ὄντας πεπεισμένος ὅτι «διὰ νὰ διαφυλαχθῇ τὸ πατριαρχικὸν ὕφος, ὁ μόνος κατάλληλος (ἦταν) εἶναι ὁ Πρίγγος»².

Ἀπέναντι στὸν κολοσσὸ Ναυπλιώτη, ὁ Λαμπαδάριος Κωνσταντῖνος Πρίγγος παρέμεινε μόλις περὶ τὸ ἓνα ἔτος, μέχρι τὸν Μάρτιο τοῦ 1939, γιὰ νὰ διαδεχθεῖ τὸν πρεσβύτερο στὴν ἡλικία καὶ τὴν ψαλτικὴ ἱεραρχία συνάδελφο καὶ «δάσκαλό» του, ὅταν αὐτὸς λόγω γήρατος ὑπέβαλε στὸν Πατριάρχη Βενιαμὶν τὴν παραίτησή του. «Ἄξιος διάδοχος πανάξιου προκατόχου»³, ὁ Πρωτοψάλτης πλέον Πρίγγος, λάμπρυνε τὸν Δεξιὸ Πατριαρχικὸ Χορὸ ἐπὶ μία ὁλόκληρη εἰκοσαετία (1939-1959).

Εἶχα τὴν τύχη νὰ γνωρίσω τὸν Πρίγγο προσωπικὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ 1944, ὅταν σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν, δρασκελίζα τὸ κατώφλι τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ γιὰ νὰ ἐνταχθῶ στὴν χορεία τῶν κανοναρχῶν του, ὅπου ἔμεινα γιὰ ἓνα μικρὸ διάστημα, προτοῦ περάσω, κατόπιν «ἄνωθεν ἐντολῆς», στὸν ἀριστερὸ χορὸ, «παρὰ τοὺς πόδας» τοῦ Λαμπαδαρίου Στανίτσα, ὁ ὁποῖος τότε στεροῦνταν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ κανοναρχῶν. Καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῆς ἀκμῆς τῶν Πατριαρχικῶν χορῶν, ἦταν ἀνεπανάληπτη ἐμπειρία καὶ σπάνιο προνόμιο τὸ νὰ σιγοψάλλεις μὲ Στανίτσα καὶ νὰ ἀκοῦς Πρίγγο.

Ὁ Κωνσταντῖνος Πρίγγος ἦταν μία ἐξαιρετικὰ συμπαθὴς καὶ ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία, προσιτὸς πάντοτε καὶ εὐχαρὶς στὴν συναναστροφή, χωρὶς κανένα ἴχνος ἔπαρσης, πού ὡς γνωστὸν εἶναι γνώρισμα πολλῶν καλῶν, ἀλλὰ καὶ μέτριων, ψαλτῶν! Βασικὴ του ἀνησυχία καὶ προσπάθεια ἦταν ἡ διαφύλαξη, μὲ κάθε τρόπο, τοῦ Πατριαρχικοῦ ψαλτικοῦ ἤθους καὶ ὕφους, ἔτσι ὅπως τὸ εἶχε διδαχθεῖ ἀπὸ τὸν Ναυπλιώτη, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς προκατόχους του.

Ὁ Πρίγγος οὐδέποτε διεκδίκησε πατρότητα γιὰ τὶς συνθέσεις του, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ στὶς τρεῖς κλασσικὲς καὶ εὐρύτατα διαδεδομένες

² ὅπ. π. σελ. 56

³ Εὐαγγέλου Γαλάνη, Μητροπολίτου Πέργης, «Ἐκ Φαναρίου... Β'», ἐκδ. Ἀκρίτας, 1997, σελ. 244

μουσικές συλλογές του, δηλ. τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα, τὸ Δοξαστάριο καὶ τὸ Ἀναστασιματάριο. Καὶ τοῦτο διότι δὲν θεωροῦσε ἑαυτὸν «συνθέτη», ἀλλὰ ἀπλῶς «καταγραφέα» αὐτῶν ποὺ εἶχε ἀκούσει καὶ μάθει. Αὐτῶν ποὺ ψάλλονταν μὲ λιτότητα καὶ κατάνυξη μέσα στὸν Πατριαρχικὸ Ναό, ἀδιάκοπα καὶ ἐπὶ αἰῶνες.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρηθεῖ ὅτι στὰ προαναφερθέντα μουσικὰ βιβλία τοῦ Πρίγγου, σπάνια συναντᾶ κανεὶς τρίγοργα ἢ τετράγοργα. Ὅλες οἱ συνθέσεις του ἔχουν μιὰ ἀπλούστατη γραφή. Εἶναι ἀπέριπτες καὶ κυρίως εὐανάγνωστες. Γι' αὐτὸ ἴσως εἶχε ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν τύποις ἔκδοση τῶν ἑντεχνῶν, μελωδικῶν, ἀλλὰ πολλές φορές ἐξεζητημένων «Λειτουργικῶν» του σὲ ὅλους τοὺς ἤχους, διότι, καθὼς ἔλεγε, αὐτὰ δὲν ἐκφράζουν τὸ ἀπλὸ Πατριαρχικὸ ὕφος, ἀλλὰ εἶναι πρὸς χρῆσιν στὰ πανηγύρια τῶν ἐνοριῶν! Εἶναι δὲ ἀλήθεια ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ ὁ Πρίγγος συνήθως ἔψαλλε τὰ μεγαλειώδη στὴν ἀπλότητά τους Λειτουργικὰ εἰς ὕφος «κλιτόν»· σπάνια, ἐκεῖνα τοῦ Γερασίου Κανελίδου· σὲ ἐπισημότερες δὲ μέρες, τὰ λεγόμενα «Πατριαρχικά» σὲ ἤχο πλ. α', ποὺ ἀποδίδονται μὲν στὸν Ἰάκωβο Ναυπλιώτη, ἀλλὰ βασικὰ εἶναι ποίημα τοῦ Μάρκου Βασιλείου. Νὰ σημειωθεῖ πῶς στὸ Πατριαρχεῖο, τόσο τὶς Κυριακές, ὅσο καὶ κατὰ τὶς διάφορες ἑορτές τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀνέκαθεν δινόταν βαρύτητα στὸν Ὁρθρο, μὲ τὰ ἀργὰ Εὐλογητάρια, τοὺς ρυθμικοὺς Ἀναβαθμοὺς καὶ Κανόνες, τὶς ἀργές Καταβασίες, τοὺς Αἶνους, τὰ Ἑωθινὰ καὶ τὰ ἑντεχνα Δοξαστικά. Ἐξ οὗ καὶ ἡ συρροή τῶν πιστῶν στὸν Ναό, ἀπὸ ὀρθρου βαθέως! Ἡ Θεία Λειτουργία, ἐκτὸς τῶν Χερουβικῶν καὶ τῶν Κοινωνικῶν, ποὺ ὄντως ἦταν ἑντεχνα καὶ μεγαλειώδη, εἶχε μιὰ κατανυκτικὴ λιτότητα.

Ὁ Πρίγγος ἔπειτα ἀπὸ μιὰ πολυετῇ παρουσία καὶ προσφορά στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν πατρώα ἐκκλησιαστικὴ μουσική, παραιτήθηκε γιὰ λόγους ὑγείας τὸ 1959 ἀπὸ τὴν Πρωτοψαλτεία καὶ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν στὴν Ἀθήνα τὸ 1964, σὲ ἡλικία 72 ἐτῶν, ἀφήνοντας ἀγαθὲς ἀναμνήσεις, πάμπολλους μαθητὲς καὶ θιασῶτες, (στὴν Θεσσαλονίκη κυρίως), καὶ μιὰ πολύτιμη μουσικὴ κληρονομία στὴν νεώτερη ψαλτικὴ γενεά...

Κωνσταντῖνος Πρίγγος
Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Χ. Ἐ.
(1892-1964)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

$$\tau_{H\chi OS} \propto \frac{\lambda}{m_{\tilde{\chi}}^2} N_{\eta}^2$$

$\mathbf{T} \xrightarrow{\text{N}} \text{αις} \xrightarrow{\text{Δ}} \text{εξ} \xrightarrow{\text{ε}} \text{ε} \xrightarrow{\text{ε}} \text{ε} \xrightarrow{\text{ε}} \text{ερ} \xrightarrow{\text{γων}} \text{γων} + \text{κα} \xrightarrow{\text{αυ}} \text{αυ} \xrightarrow{\text{χη}} \text{χη} \xrightarrow{\text{σε}} \text{σε}$

καὶ οὐ οὐν τὰ α ε αὐ το ο ον κα

 τε ε κρι νας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

ο πα θη η η σα α α αν τα και

[illegible]

 ε δι ι και αι αι ω ω ω ω σας ου

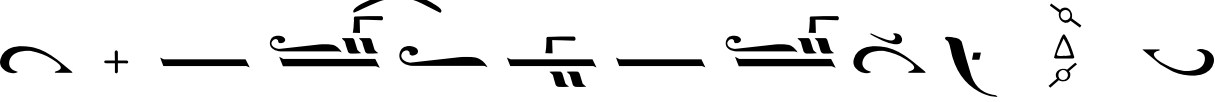
 ου ου γαρ προ ο σι ε ε σαι αι τους με

 γα λο ο ο ο ο φρο ο ο νας λο γι

 ι ι σμους και τας συν τε τριμ με ε ε ε

 νας καρ δι ι ι ι α ας ου

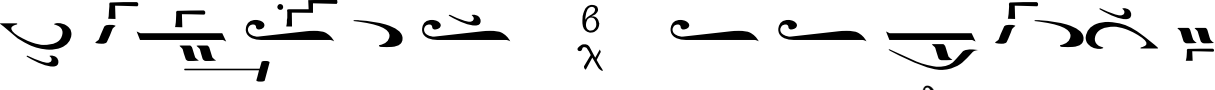
 ουκ ε ε ε ξου θε ε νεις δι ο ο

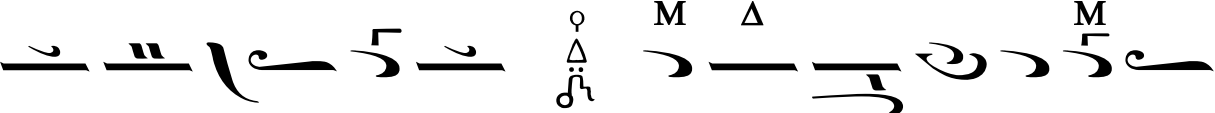
 ο ο ο και η μει ει εις σοι οι προ ο

 ο σπι ι πτο ο ο μεν εν τα πει

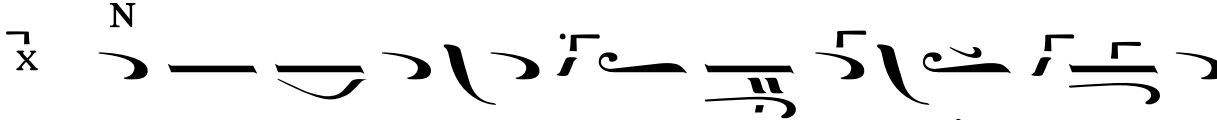
 νω ω ω ω ω σει τω πα θο ον τι ι

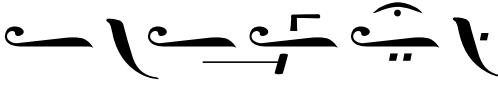
 δι η μα α ας πα ρα α σχου ου ου τη

 ην α α α α α α α φε ε σιν

 και το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε

 ο ο ο ος

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

Ἦχος λ̣ Πα

Π α α α τε ε ε ε ερ α α γα

θε ε μα κρυν θην α πο ο ο

σου μη η η εγ κα α α τα λι

ι ι πη η η ης με μη δε ε α α

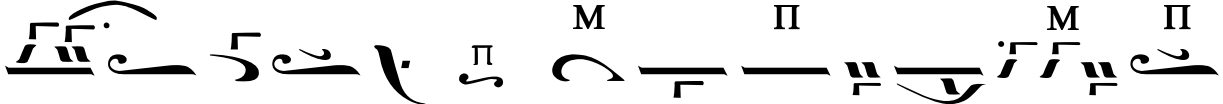
α χρει ει ει ει ο ον δει ει ει ει ξης της

Βα α α σι λει ει ει ει ει α α α ας

σου ο εχ θρος ο παμ πο νη ρος ε

γυ υ υ υ μνωω σε ε ε ε με και

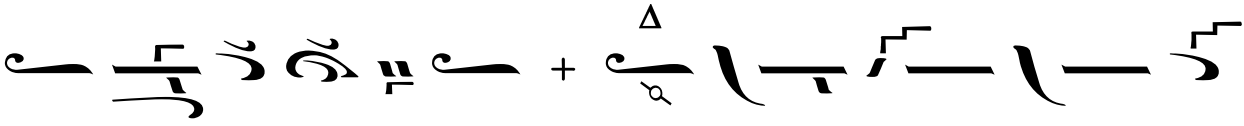

 η η η η η η ρε μου ου ου τον πλου ου

 ου ου ου τον της ψυ χη η η η η ης τα

 χα α α ρι ι σμα α α α α τα α

 σω ω τως δι ε ε σκο ο ο ο ορ πι ι ι

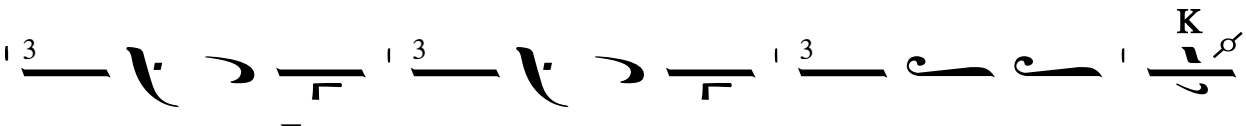

 σα α α να α στα α ας ουν ε

 πι ι στρε ε ε ψας προς σε ε ε ε ε

 ε ε εκ βο ω ποι η σο ο ο ο ο ον

 με ε ε ως ε να τω ω ων μι σθι ι

 ι ι ι ω ω ω ων σου ο δι ε

 με εν Σταυ ρω τας α χραν τους σου χει

ρα α ας α α α πλω ω ω σα ας

ι ι να του δει νου θη ρο ο ο ο ος α

φαρ πα α α α α α ση η ης με

Π και τη ην πρω ω την κα τα στο λην ε ε

ε πε ε εν δυ υ υ υ υ υ υ ση ης

με ως μο νος πο ο λυ ε ε ε λε

ε ε ε ος

Τῇ Κυριακῇ τῆς Απόκρεω

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣

Π — — — — — + — — — — —
 ρο κα θα α ρω ω ω μεν ε α αυ του ου

Μ — — — — — Π — — — — —
 ους α δελ φοι οι οι τη βα σι

— — — — — Δ — — — — —
 λι ι ι ι ι ι ι δι τω ω ω

— — — — — Π — — — — —
 ων α α α τω ων α α α ρε ε τω ων

Μ — — — — — Γ — — — — —
 ι δου γαρ πα ρα γε ε γο ο νε πλου ου ου

— — — — — + — — — — —
 ου ου ου ου το ον η η μι ιν α γα

— — — — — Π — — — — —
 θω ων κο μι ι ι ι ζου ου ου σα των

— — — — — Π — — — — —
 πα θων κα τε ευ να α α α α α α ζει

τα α οι δη η η η μα α α α

τα α και τω δε σπο ο ο ο ο ο

τη η η κα τα αλ λα α α α

α ατ τει του ους πται αι τους πται αι αι

σα αν τας δι ι ο ο μετ ε ε ε

ε ε ευ φρο ο ο ο συ υ υ υ υ

υ υ υ λυ υ υ υ υ νης τα

α αυ την υ πο ο δε ξω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α α

α α α βο ω ω ων τε ες Χρι

1 στω ω ω ω ω τω ω Θε ε ω ω ω

ω ο α να α στα ας ε εκ τω ω ων

νε ε ε κρω ων α κα τα κρι τους η

μα ας δι ι α φυ υ υ υ λα α α

α ξον δο ξο λο γου ουν τα ας σε ε

τον μο ο νο ο ον α α να μα α α αρ

τη η η η τον

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

Ἦχος λ̣ Πα

Ε̣ ^Π ε̣ ε̣ φ̣θα̣ α̣ α̣ α̣ α̣ σε̣ ε̣ και̣

ρος̣ ^Δ η̣ των̣ πνευ̣ μα̣ τι̣ κων̣ α̣ γω̣ ω̣ νων̣

α̣ αρ̣ χη̣ η̣ ^Π η̣ κα̣ τα̣ τω̣ ων̣ δαι̣ αι̣

αι̣ μο̣ ο̣ ο̣ ο̣ νω̣ ων̣ νι̣ ι̣ ι̣ ι̣ κη̣ ^Δ η̣

πα̣ α̣ α̣ νο̣ πλο̣ ο̣ ος̣ εγ̣ κρα̣ α̣ α̣ τει̣

ει̣ ει̣ ει̣ α̣ ^Δ ^Π η̣ των̣ αγ̣ γε̣ λων̣ ευ̣

πρε̣ ε̣ πει̣ ει̣ ει̣ α̣ ^Δ η̣ προς̣ Θε̣ ο̣

ο̣ ο̣ ον̣ πα̣ α̣ αρ̣ ρη̣ σι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣ ^Π

υ σης Δ γε γο νε τω κτι στη η η συ

[illegible]

α α ο ο ο ρα α α τω ως κ π

εν

 τα ις α κο αι ις υ υ υ πε δε ε ε ε ε

$$\underbrace{\xi\alpha}_{\xi\alpha} \underbrace{\alpha}_{\alpha} \underbrace{\alpha}_{\alpha} \underbrace{\alpha}_{\alpha} \tau o \quad \pi \quad \underbrace{\psi}_{K\upsilon} \underbrace{\gamma}_{\rho\iota} \underbrace{\gamma}_{\iota} \underbrace{\zeta}_{\iota} \underbrace{\epsilon}_{\epsilon} + \frac{1}{\delta\iota}$$

αυ της α ξι ι ω σο ον και αι αι η μα

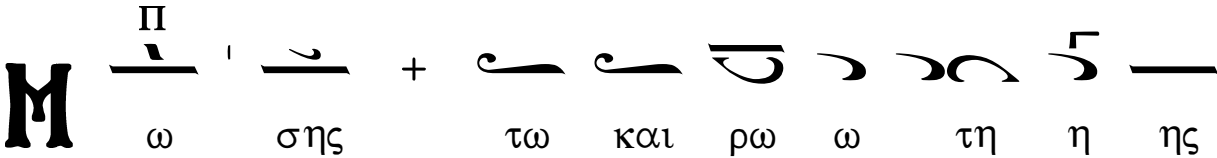

$$\alpha \quad \alpha \vee \quad \alpha \quad A \quad \overset{\circ}{\alpha}^K \quad \alpha \quad \vee \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$$

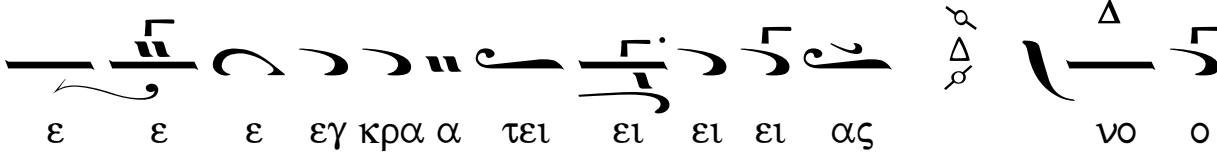
Τῇ Κυριακῇ Α' τῶν Νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας)

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

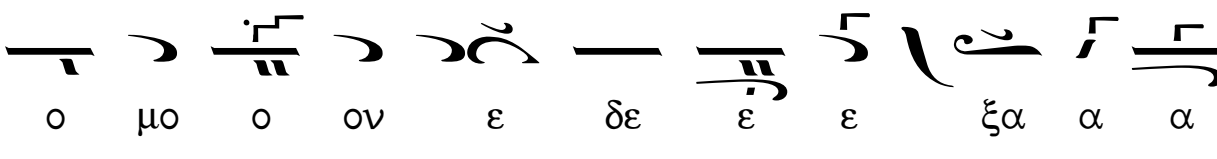
Ἦχος λ̣ Πα

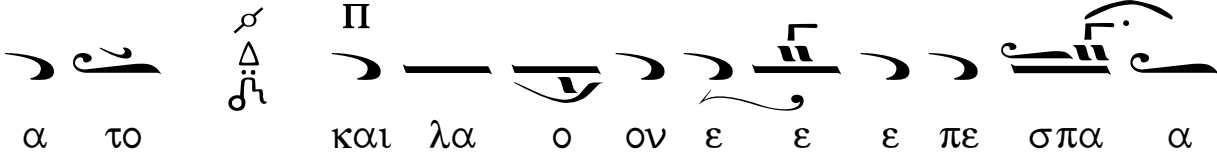
 ω σης τω και ρω ω τη η ης

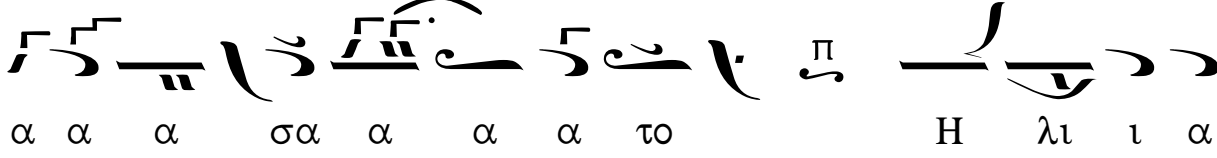
 ε ε ε εγ κρα α τει ει ει ει ας νο ο

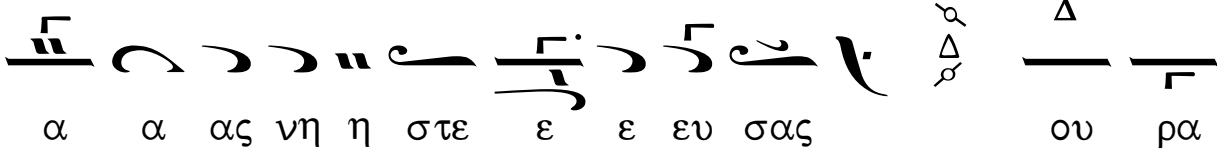
 ο μο ο ον ε δε ε ε ξα α α

 α το και λα ο ον ε ε ε πε σπα α

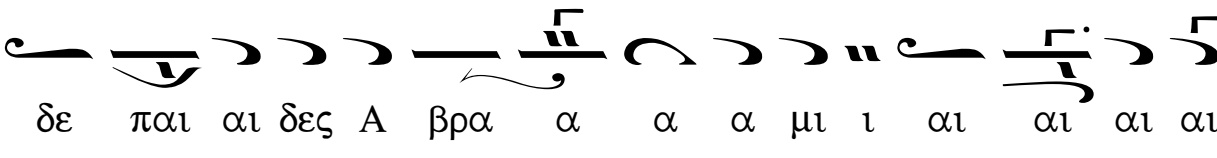
 α α α σα α α α το Η λι ι α

 α α ας νη η στε ε ε ευ σας ου ρα

 νους α πε ε κλει ει σε ε τρεις

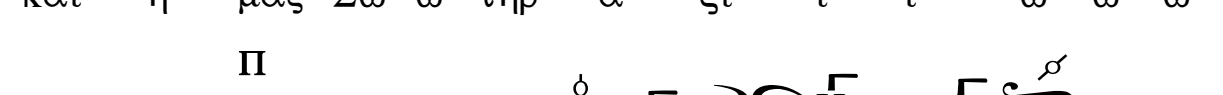
 δε παι αι δες Α βρα α α α μι ι αι αι αι αι

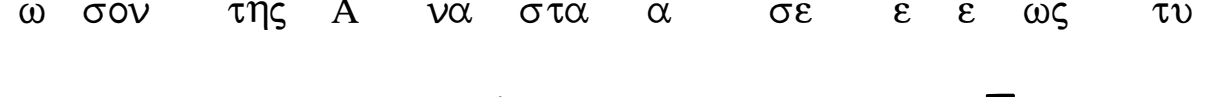

 οι τυ ραν νον πα ρα νο μου ου ουν τα

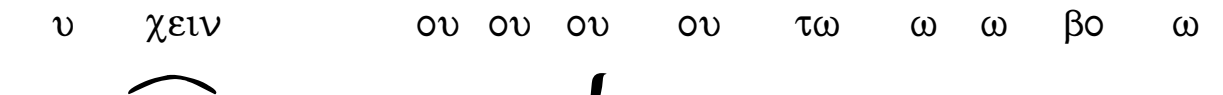

 α δι α νη στει ει α α ας ε νι ι

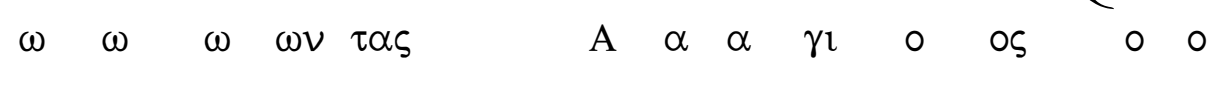

 ι ι ι κη η η η σαν δι αυ της

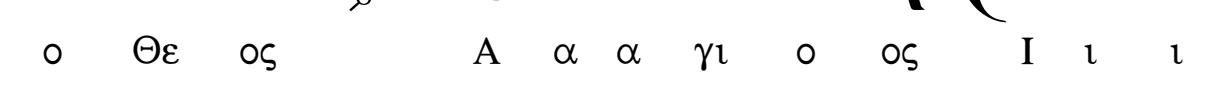

 και η μας Σω ω τηρ α ξι ι ι ω ω ω

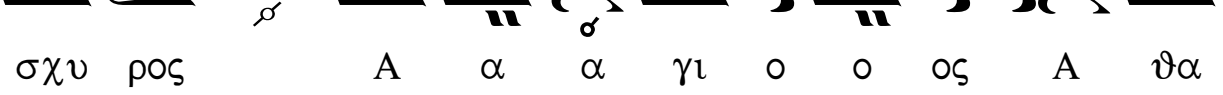

 ω σον της Α να στα α σε ε ε ως τυ

 υ χειν ου ου ου ου τω ω ω βο ω

 ω ω ω ων τας Α α α γι ο ος ο ο

 ο Θε ος Α α α γι ο ος Ι ι ι

 σχυ ρος Α α α γι ο ο ος Α θα

 α α να α α α τος ε λε ε ε η

σου η η η μας

Τῇ Κυριακῇ Β' τῶν Νηστειῶν

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

Ἦχος λ̣ Πα

οἰς εν σκο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

τει α μα αρ τη η μα α α α των

πο ρε ε ε ευ ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νοις φω ω ω ω ως α

νε ε ε τει ει ει λα ας Χρι ι ι στε

τω ω ω και αι αι ρω ω ω ω τη ης

ε ε εγ κρα τει ει ει ει ει ας και την

ευ ση μον η με ε ε ραν του πα α α

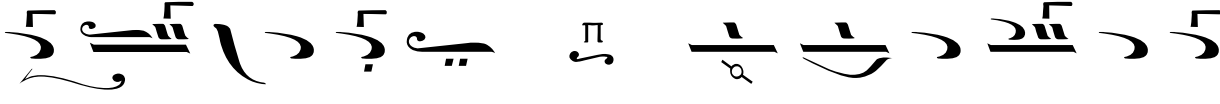
 α α α ὁου ου ους σου δει ει ει ει ει

 ξον η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ν

 ι ι ι να α α α βο ο ο ω ω ω ω ω

 ω ω με εν σοι α να α στα α α

 ο Θε ε ος ε λε ε ε η

 σον η η η μας

Τῇ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως)

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

Ἦχος ᾠδὴ Νῆ

Τ ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω μη

ην των κα κι στων φα α α ρι ι σαι

αι αι ων ο παν των Κυ υ υ ρι

ι ι ος πα ρα βο λι κω ως εκ φευ γει ειν

τα αυ την ε δι ι ι δα α α α ξεν

και μη η υ υ ψη λο ο ο φρο νειν

παρ ο ο ο ο ο δει φρο νει ει ειν

πα α α αν τα α ας ε παι αι αι δε

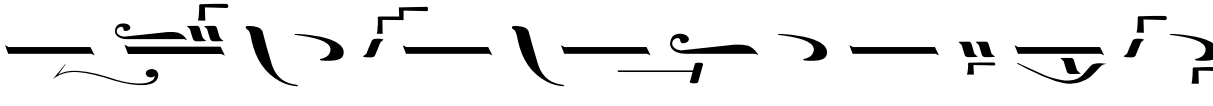
 ε ε ευ σεν υ πο γραμ μο ο ο ο ος

 και αι αι αι τυ υ υ υ υ υ υ

 υ λυ υ υ υ υ προς ο αυ

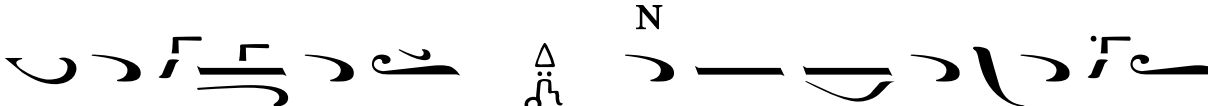
 το ος γε ε ε νο ο ο ο ο ο ο ο

 με ε ε νο ος με ε ε ε ε ε χρι

 Σταυ ρου ου ου ου ου ου και αι θα α α

 να α α α α του ε αυ το ον ε ε κε

 ε ε νω ω ω ω σεν ευ χα ρι στουν

 τε ες ουν συν τω τε λω ω νη η ει

 ει ει πω ω ω ω μεν ο πα θω ων υ

υ πε ερ η η μω ω λω ω ω ω ων και αι

α πα θη ης δι α μει ει ει ει νας Θε

ο ο ος των πα θω ω ων η η

μα α ας ρυ υ υ υ υ σαι και σω ω

ω ω ω ω σον τα α ας ψυ χα α ας

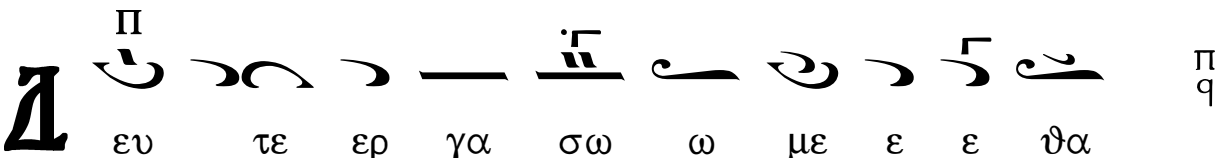
η η η η μω ω ω ων

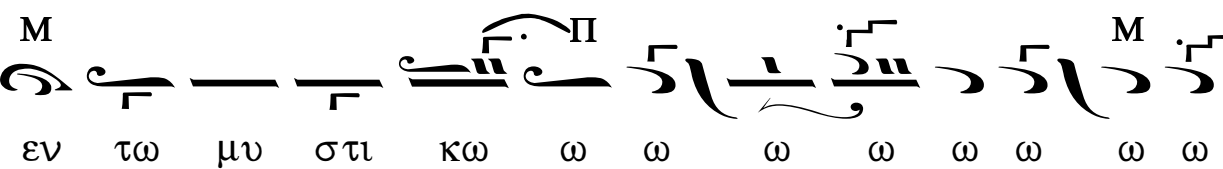
Τῇ Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν

Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

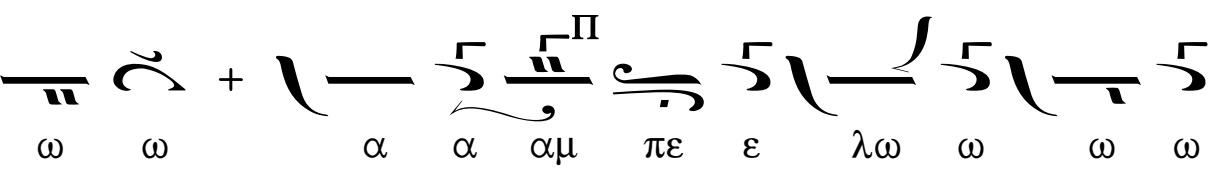
Ἦχος ὧ Πα

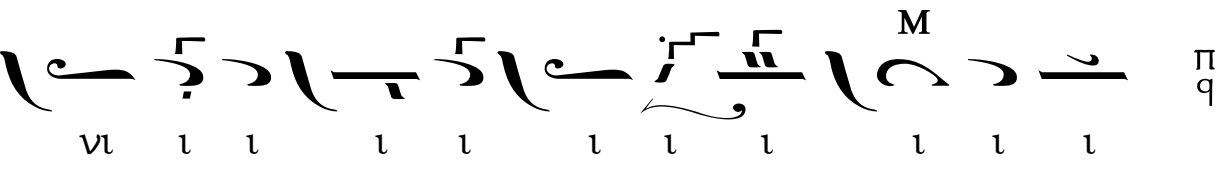
 ευ τε ερ γα σω ω με ε ε θα

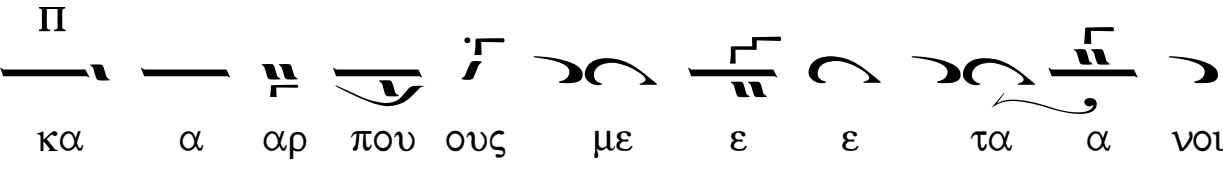
 εν τω μυ στι κω ω ω ω ω ω ω

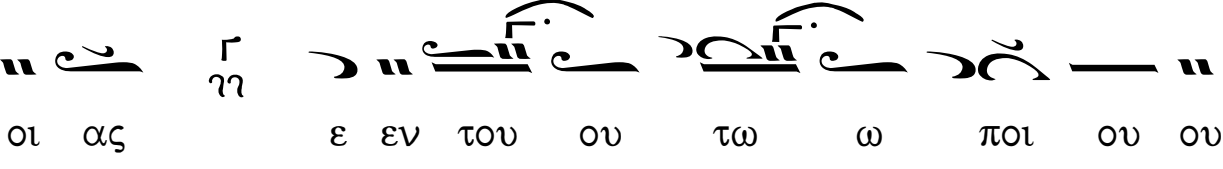
 ω ω α α αμ πε ε λω ω ω ω

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

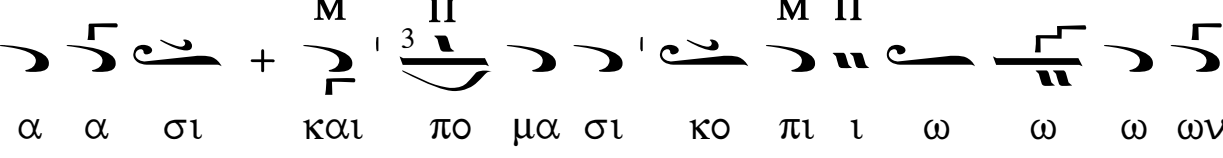
 κα α αρ που ους με ε ε τα α νοι

 οι ας ε εν του ου τω ω ποι ου ου

 ου ου με ε ε ε νοι ουκ εν βρω ω μα

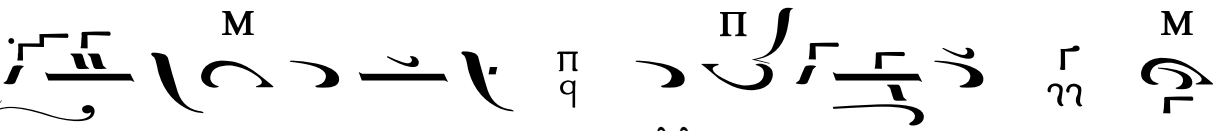
 α α σι και πο μα σι κο πι ι ω ω ω ων

^Π_q ^Μ ^Π
 τες αλλ εν προ σευ χαι αις και αι αι
^Μ
 νη η στει ει αις τας α ρε ε τα α α
^Π ^Π_q
 ας κα α α το ο ορ θου ου ου ουν τες
 του τοις α ρε σκο με νος ο ο Κυ υ ρι
^Μ ^Π ^Μ ^Π
 ος του ου ε ερ γου δη να ρι ον πα α
^Μ ^Π
 ρε ε ε ε χει δι ου ψυ χας λυ τρου ου
^Π_q
 ου ου ου ται χρε ε ους α μα αρ τι
^Γ_η ^Π
 ι ας ο μο ο νος πο ο ο λυ ε ε
 ε ε λε ε ε ε ος

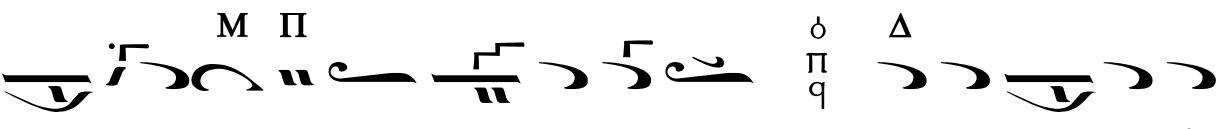

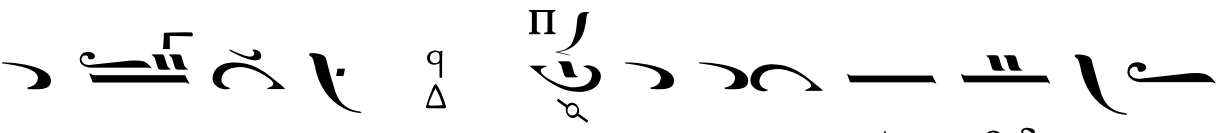

 οι οι οι οι ει σε ε λε ευ σο ο ον ται

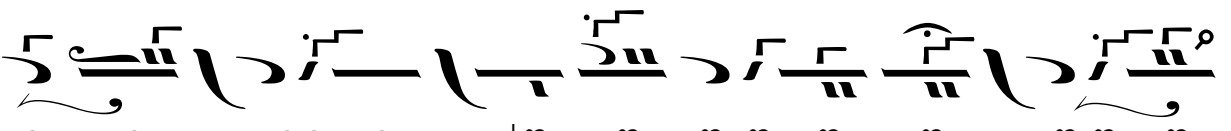

 αι αι αι ε εν αυ τη η η η η η

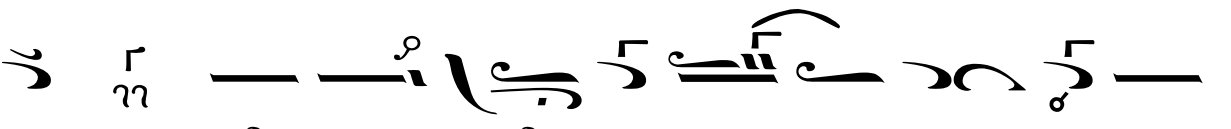

 η η η η η αλλ ο ο ο σοι τους

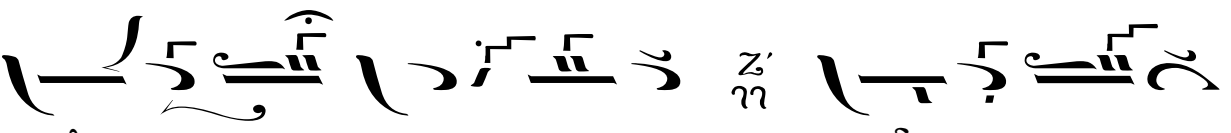

 θη σου ρου ους α αυ των εν χερ σι ι ι

 ι ι πε ε νη η η η των α πο τι ι θε

 εν ται αι ταυ τα και Δα βιδ ο

 ο ο προ ο φη η η η η η τη η η

 ης δι ι δα α α α σκει ει ει

 λε ε ε γω ω ω ν δι ι και αι

 ο ος α α α νη η η ηρ ο

ε λε ω ω ω ω ν ο ο ο λην τη η

ην η η η με ε ε ραν ο κα τα

τρυ φων τω Κυ ρι ι ι ι ι ω και τω

φω ω τι ι πε ρι ι ι πα α α α τω ω ω

ων ο ο ος ου μη η η προ ο ο σκο

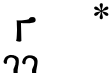
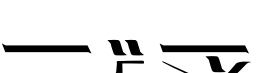
ο ο ο ψει ταυ τα δε πα α α αν

τα προς νου θε σι αν η μω ων γε γρα α

πται ο πως νη στε ευ ο ον τες χρη στο ο

τη τα α α ποι η η η η σω ω ω

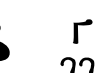
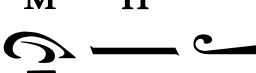
μεν και δω η η μιν Κυ υ ρι ι

ο ος α αν τι ι των ε ε ε πι ι

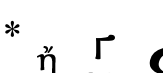

γει ει ων τα ε που ρα α α α νι ι ι

ι α

αν τι τω ων ε πι ι γει ει ει ει ω

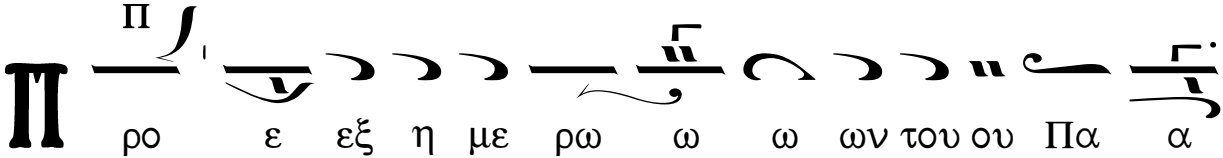
ων τα

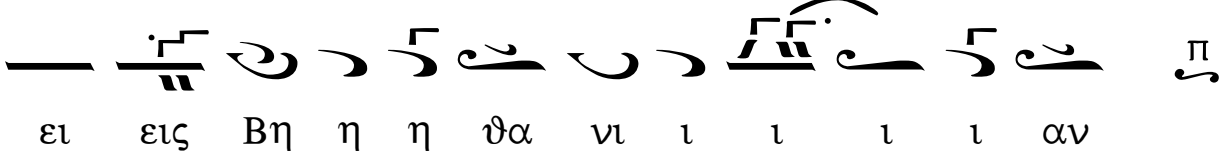
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων

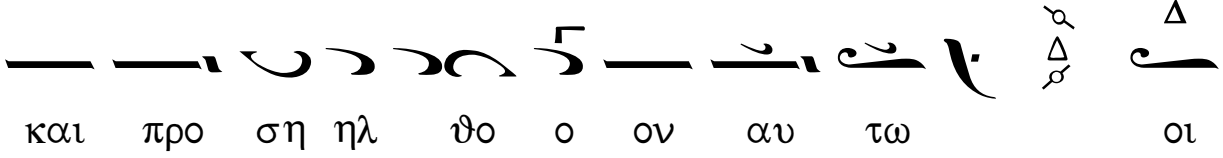
Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα

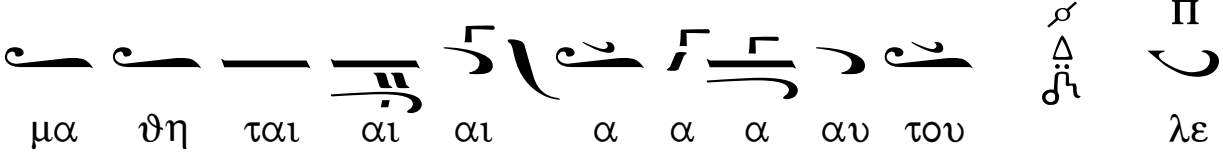
Ἦχος λ̣ Πα

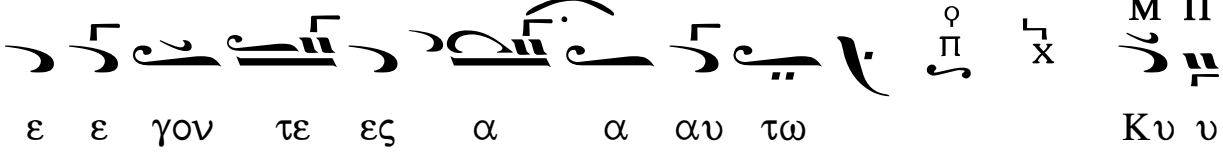

 ρο ε εξ η με ρω ω ω ων του ου Πα α

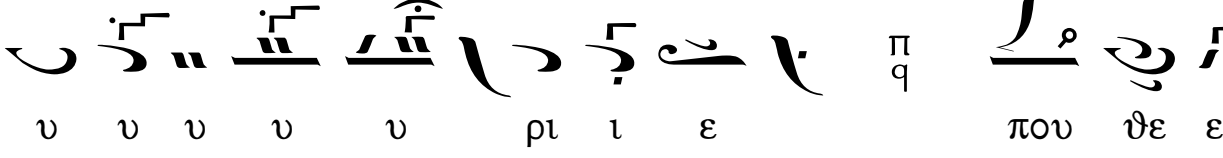

 α α σχα ηλ θεν Ι η η σου ου ους

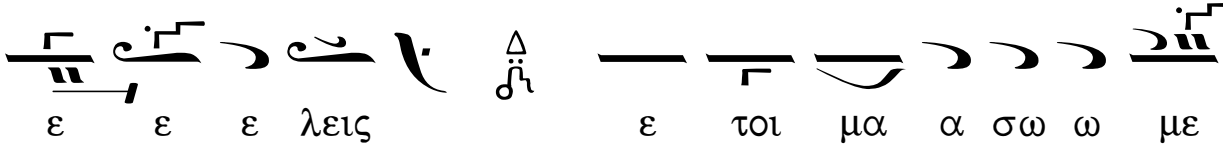

 ει εις Βη η η θα νι ι ι ι ι αν

 και προ ση ηλ θο ο ον αυ τω οι

 μα θη ται αι αι α α α αυ του λε

 ε ε γον τε ες α α αυ τω Κυ υ

 υ υ υ υ υ ρι ι ε που θε ε

 ε ε ε λεις ε τοι μα α σω ω με

ε εν σοι οι οι οι φα γει ει ειν το

Πα α α α α σχα ο δε α πε

ε στει ει ει λεν α αυ του ου λου ου ου ου

ους α α πε ελ θε ε ε τε εις την

α πε ε να α α αν τι ι κω ω ω ω μην

και ευ ρη σε τε α αν θρω ω ω

πον κε ρα μι ον υ δα α τος βα

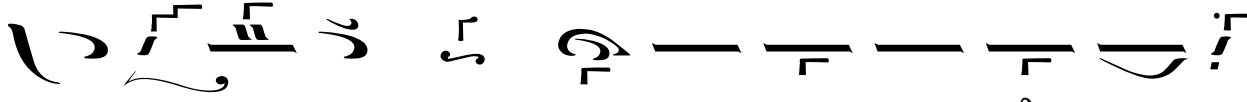
στα α α α α α ζο ο ον τα α

κο λου θη η σα τε α αυ τω ω και τω

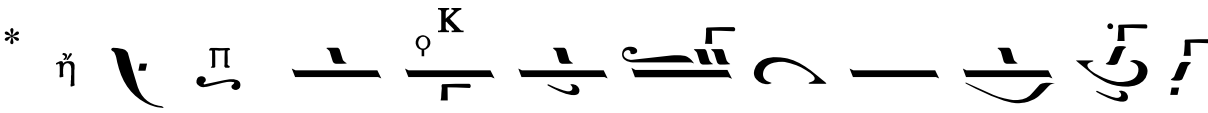
οι κο δε σπο ο ο τη ει ει πα α α τε

*
ο δι δα σκα α α λο ο ος λε ε ε

γει ει προς σε ποι ω ω το ο Πα α α α

σχα α α με τα των μα θη τω ω

ω ω ω ω ω ω ων μου

*
ο δι δα σκα α α α α α

λο ο ο ος λε ε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ε γει

«Δόξα Πατρί...»

Εἰς τοὺς ἤχους τῶν Δοξαστικῶν

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{q}}$ Πα

$\overset{\text{M}}{\text{L}} \text{ε} \text{ε} \text{ε} \text{Α} \overset{3\text{Π}}{\text{Ο}} \text{ξ} \alpha \text{Π} \alpha \text{α} \text{τρι} \text{ι} \text{και} \text{αι}$
 $\text{αι} \text{αι} \text{Υι} \text{ι} \text{ω} \text{ω} \text{και} \text{Α} \text{γι} \text{ι} \text{ω} \text{Πνε}$
 $\text{ε} \text{ε} \text{ευ} \text{μα} \alpha \alpha \alpha \text{τι}$

Ἦχος $\frac{\lambda}{\Pi}$ Πα

$\overset{\text{Π}}{\text{L}} \text{ε} \text{ε} \text{Α} \text{Ο} \text{Ο} \text{Ο} \text{Ο} \text{Ο} \text{ξ} \alpha \text{Π} \alpha \text{α} \text{τρι}$
 $\text{ι} \text{και} \text{αι} \text{αι} \text{Υι} \text{ι} \text{ω} \text{και} \text{Α} \text{γι} \text{ι} \text{ι}$
 $\text{ω} \text{Πνε} \text{ευ} \text{μα} \alpha \alpha \text{τι}$

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	α'
Κωνσταντῖνος Πρίγγος <i>Ἀρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Χ. Ἐ.</i>	γ'
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	1
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου	4
Τῇ Κυριακῇ τῆς Απόκρεω	7
Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.....	10
Τῇ Κυριακῇ Α' τῶν Νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας).....	13
Τῇ Κυριακῇ Β' τῶν Νηστειῶν	16
Τῇ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως)	18
Τῇ Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν	21
Τῇ Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν	23
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων	27
«Δόξα Πατρὶ...» εἰς τοὺς ἤχους τῶν Δοξαστικῶν	30

